

rep.nr. 2012/

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 28 JUNI 2012

7e KAMER

OCMW - maatschappelijke dienstverlening
tegensprekelijk
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 8°, Ger. W.)

in de zaak:

U J
appellante, vertegenwoordigd door mr. DE DONCKER Annelies, advocaat
te 3080 TERVUREN, Merenstraat 28,

tegen:

**OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN
LEUVEN**, met zetel te 3000 LEUVEN, A. Vesaliusstraat, 47,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VAN HOOF Johan, advocaat te
3000 LEUVEN, Bondgenotenlaan 100

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 27-07-2011 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R. 11/787/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 26 augustus 2011,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 16 mei 2012 door advocaat-generaal ANDRE,

- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 10 mei 2012, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gezet op vandaag.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw U heeft in de loop van het jaar 2006 in België politiek asiel aangevraagd. Deze aanvraag, evenals de hernieuwde aanvraag, is echter definitief afgewezen. Een bevel het grondgebied te verlaten werd aan mevrouw U betekend.

Mevrouw U is op 22 maart 2011 bevallen van een dochtertje.

Op 21 april 2011 heeft zij bij het ocmw Leuven een aanvraag ingediend tot het bekomen van een materiële steun voor haar dochtertje. Bij mail van 23 april 2011 heeft zij echter afstand gedaan van de aldus geformuleerde aanvraag en heeft zij in eigen naam een aanvraag tot financiële steun ingediend, waarbij zij verwees naar de onmogelijkheid om het grondgebied te verlaten als gevolg van haar zwangerschap en de bevalling.

Bij beslissingen van 27 april 2011 heeft het ocmw Leuven de eerste aanvraag tot het bekomen van een materiële hulp voor haar dochtertje afgewezen op de overweging dat het geplande huisbezoek, dat de onmogelijkheid van de ouders om in het onderhoud van hun kinderen te voorzien diende vast te stellen, door mevrouw U geannuleerd werd. De tweede aanvraag tot het bekomen van een financiële steun in eigen naam werd afgewezen op de overweging dat mevrouw U onwettelijk op het grondgebied verbleef.

2.

Bij verzoekschrift van 3 mei 2011 heeft mevrouw U de tweede beslissing van het ocmw Leuven, met betrekking tot de hulp gevraagd in persoonlijke naam, betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven.

Bij vonnis van 27 juli 2011, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 1 augustus 2011, heeft de arbeidsrechtbank te Leuven de vordering als ongegrond afgewezen.

3.

Bij verzoekschrift van 26 augustus 2011 heeft mevrouw U hoger beroep aangetekend tegen dit vonnis.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

Mevrouw U is van oordeel dat de eerste rechter ten onrechte haar beroep heeft afgewezen met verwijzing naar artikel 57 § 2 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 betreffende het recht op materiële steun ten voordele van minderjarige kinderen die met hun ouders onwettelijk op het grondgebied verblijven. Volgens mevrouw U kan, op basis van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, het recht op financiële steun niet geweigerd worden aan de onwettelijk op het grondgebied verblijvende vreemdeling die zich in een situatie van overmacht bevindt die hem in de onmogelijkheid stelt om uitvoering te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Zulks was volgens mevrouw U haar situatie, gelet op haar recente bevalling. Mevrouw U verwijst daarbij naar rechtspraak, die het recht op financiële steun erkent in de periode die twee maanden de bevalling voorafgaan en de periode van drie maanden volgend op de bevalling. Zij stelt dat, in tegenstelling met wat de eerste rechter oordeelde, de door haar ingeroepen rechtspraak helemaal niet achterhaald is door de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 24 juli 2004.

Mevrouw U vraagt, zoals voor de eerste rechter, de toekenning van een financiële steun voor de periode van 22 januari 2011 tot en met 22 juni 2011.

2.

Overeenkomstig artikel 57 § 2 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is, in afwijking van de andere bepalingen van die wet, de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot 1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft en 2° de vaststelling van de staat van behoefteigheid doordat de ouders hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn die na te komen, wanneer het gaat om een vreemdeling jonger dan 18 jaar die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft. In het laatste geval, wordt de maatschappelijke hulp beperkt tot de materiële hulp die onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van het kind en wordt deze uitsluitend verstrekt in een federaal opvangcentrum, overeenkomstig de voorwaarden en nadere regels bepaald door de Koning. De aanwezigheid in het opvangcentrum van de ouders of van de personen die het ouderlijk gezag over het kind daadwerkelijk uitoefenen, wordt gewaarborgd.

Overeenkomstig art. 57 § 2, 3^e lid van de wet van 8 juli 1976 verblijft de vreemdeling, die zich vluchteling heeft verklaard en heeft gevraagd om als dusdanig te worden erkend, illegaal in het Rijk wanneer de asielaanvraag is geweigerd en hem een bevel om het grondgebied te verlaten is betekend.

In zijn arrest nr. 80/99 van 30 juni 1999 heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat voormeld artikel 57 § 2 van de wet van 8 juli 1976 de Grondwet schendt in zoverre deze bepaling ook van toepassing is op vreemdelingen aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten is betekend en die om medische redenen in de absolute onmogelijkheid zijn om daaraan gevolg te geven. In zijn arrest nr.194/205 van 21 december 2005 heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat artikel 57 § 2 van de wet

van 8 juli 1976 eveneens de Grondwet schendt in zoverre het zo geïnterpreteerd wordt dat de maatschappelijke dienstverlening kan geweigerd worden aan de ouders van een minderjarig kind dat, omwille van een zware handicap, in de absolute onmogelijkheid verkeert om het grondgebied te verlaten.

De situatie van zwangerschap van de vrouw kan, gedurende een beperkte periode die de bevalling voorafgaat en een beperkte periode die op de bevalling volgt, een medische situatie van overmacht uitmaken die haar in de onmogelijkheid stelt om uitvoering te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

De omstandigheid dat mevrouw U oorspronkelijk een financiële steun aanvraag voor haar kind, waarop de bijzondere regels inzake de steunverlening in het federale opvangcentrum toepassing vinden, belette haar niet om later een financiële steun in eigen naam aan te vragen, in zoverre vastgesteld wordt dat aan de wettelijke voorwaarden daarvoor is voldaan is.

De situatie van behoeftigheid van mevrouw U wordt niet ernstig betwist en wordt bevestigd in het sociaal verslag waarin vermeld wordt dat het gezin zonder inkomen is.

3.

Mevrouw U vordert, naar analogie met de rechtspraak die zij citeert, een financiële steun voor een periode die aanvangt op 22 januari 2001 (twee maanden voor de bevalling) tot 22 juni 2001, te weten drie maanden na de bevalling.

De toekenning van een financiële steun op grond van de wet van 8 juli 1976 veronderstelt echter het indienen van een aanvraag, en kan in beginsel geen terugwerkende kracht hebben, toch niet tot voor de aanvraag. (D. Simoens, Handboek ocmw dienstverlening, Die Keure, 2010, p.396; H. Mormont, K. Stangherlin e.a. Aide Sociale –Intégration sociale. Le droit en pratique, La Charte 2011, p.553).

De door mevrouw U in eigen naam gevorderde financiële steun werd gevraagd bij mail van zaterdag 23 april 2011. De steun kan dan ook enkel toegekend worden vanaf maandag 25 april 2011 tot 22 juni 2011.

Het bedrag van de steun is gelijk aan het bedrag van het leefloon voor een gerechtigde met een persoon ten laste.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het schriftelijk advies van de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. Hervormt het bestreden vonnis.

Doet de bestreden administratieve beslissing van 27 april 2011 te niet in zoverre zij aan mevrouw Umba iedere steun in eigen naam weigert.

Veroordeelt het ocmw Leuven tot betaling aan mevrouw U van een financiële steun gelijk aan het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast voor de periode van 25 april 2011 tot en met 22 juni 2011. Wijst het meer gevorderde af.

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het ocmw Leuven tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw Umba op 160,36 €.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,	raadsheer,
Christian LAURIERS,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,	raadsheer in sociale zaken, werknemer- arbeider,
bijgestaan door :	
Sven VAN DER HOEVEN,	griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

Christian LAURIERS

Fernand KENIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 28 juni 2012 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Fernand KENIS